

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-241/2025-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Vlaha Bassegli Gozze i Mirjane Čačić, članova vijeća, te više sudske savjetnice-specijalistice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja JS iz [adresa], kojeg zastupaju opunomoćenici odvjetnici iz Odvjetničkog društva Pocrnić i Rufati j.t.d. iz Zagreba, Ulica Nikole Tesle 15, protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, u predmetu radi nedonošenja odluke u propisanom roku, na sjednici vijeća održanoj 26. veljače 2026.,

riješio je

- I. Upravni spor se obustavlja.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Tužitelj je tužbom od 22. listopada 2025. pokrenuo upravni spor jer tuženik nije u zakonom propisanom roku odlučio o njegovoj žalbi koju je izjavio 16. srpnja 2025. Navodi da je Odjelu za gospodarske djelatnosti i rad Grada Zagreba podnio 11. travnja 2025. zahtjev kojim je zahtijevao podatke iz Upisnika ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju, a taj zahtjev je ustupljen službeniku za informiranje koji je njegov zahtjev odbio rješenjem od 26. lipnja 2025. Predlaže da Sud usvoji zahtjev za donošenje pojedinačne odluke koja nije donesena u propisanom roku i naloži tuženiku da u roku od 60 dana odluči o žalbi tužitelja te da naloži tuženiku da tužitelju naknadi trošak upravnog spora.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je u žalbenom postupku donio rješenje, klasa: UP/II-008-07/25-01/664, urbroj: 401-01/04-25-9 od 22. listopada 2025. godine te da je isto rješenje dostavio Gradu Zagrebu da ga uruči tužitelju u skladu s odredbom članka 121. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09. i 110/21. – dalje u tekstu: ZUP). Tuženik pojašnjava da je istog dana prvostupanjsko tijelo dostavilo spise predmeta povodom ukupno šest tužiteljevih žalbi te isto tako da je dostavilo i spise predmeta povodom ukupno osam žalbi tužitelja PC i jedanaest žalbi tužitelja DLj te da je uvidom u sve žalbe utvrđeno da se svi dostavljeni spisi temelje na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi obzirom da su se sve navedene osobe Odjelu za gospodarske djelatnosti i rad, Sektoru za gospodarstvo, poduzetništvo, turizam i investicije Gradskog ureda za gospodarstvo, ekonomsku održivost i strategijsko planiranje pri prvostupanjskom tijelu obratile zahtjevima za dostavom podataka o

ugostiteljskim objektima i obavljanju ugostiteljske djelatnosti. Stoga je tuženik na temelju odredbe članka 44. ZUP-a zaključkom spojio sve predmete u kojima je ovdje tužitelj podnio žalbe te je tako rješenjem od 22. listopada odlučeno o svih šest tužiteljevih žalbi. Napominje da je prvostupanjsko tijelo zahtjev tužitelja odbilo pozivom na odredbu članka 23. stavak 6. točka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13., 85/15. i 69/22., dalje ZPPI) pritom uzimajući u obzir da iz tužiteljeve žalbe proizlazi da je zatražio dostavu podataka iz upisnika čije je vođenje uređeno Pravilnikom o upisnicima ugostiteljskih objekata i o upisnicima o pružanju ugostiteljskih usluga u domaćinstvu i seljačkom domaćinstvu ("Narodne novine", broj: 5/08. i 85/15.). U žalbenom postupku da je trebalo prvenstveno utvrditi predstavlja li predmetno tužiteljevo traženje uopće zahtjev za pristup informacijama, sukladno odredbama citiranog Zakona, a ukoliko jest, može li se predmet traženja podvesti pod definiciju informacija ili članka 5. stavak 1. točka 3. Zakona. Napominje da to nije bilo moguće utvrditi temeljem akata u spisu predmeta koje je dostavilo prvostupanjsko tijelo pa su 2. rujna 2025. godine službenici tuženika pristupili u prostorije prvostupanjskog tijela s ciljem utvrđivanja prethodno navedenih činjenica, o čemu da svjedoči bilješka u spisu, te je navedenog dana tuženik utvrdio relevantne činjenice i okolnosti slučaja. Napominje da se nakon uložene žalbe tužitelj u ovom predmetu nije interesirao o statusu rješavanja žalbi, niti je njihovo rješavanje požureno. Ističe da je tužitelj povezan s drugim tužiteljima i to PC i DLj, s obzirom da su se sve tri navedene osobe istom tijelu obratile sa zahtjevima kojima se traže isti podaci za različite ugostiteljske objekte. Ističe i to da su navedene osobe sve zahtjeve i žalbe podnijele samostalno, dok su za podnošenje tužbi zbog neodlučivanja tuženika u zakonskom roku angažirali odvjetnike, što je rezultiralo velikim brojem podnesenih zahtjeva i izjavljenih žalbi pa se nameće zaključak da je cilj tužitelja zapravo pribavljanje isključivo financijske koristi iz Državnog proračuna na temelju troškova postupka. Tuženik se pozvao ne odredbu članka 147. stavak 8. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24. – dalje u tekstu: ZUS) kojim je propisana posljedica zlouporabe prava stranaka. Napominje da svi navedeni tužitelji u svojim podnescima nisu tražili primjenu odredbi ZPPI-a, već koriste sve procesne mogućnosti koje su istim Zakonom propisane, uključujući i pravo na pokretanje upravnog spora. Stoga predlaže Sudu u odnosu na tužbe svih tri tužitelja postupiti sukladno članku 107. stavak 1. ZUS-a, odnosno odbiti tužbeni zahtjev kao i zahtjev za naknadu troškova.

3. Podneskom od 26. siječnja 2026., tužitelj se očitovao na odgovor tuženika. Ističe da je tuženik dužan rješenje o žalbi donijeti i dostaviti stranki putem prvostupanjskog tijela najkasnije u roku od 60 dana. Prva procesna radnja koju je tuženik izvršio u povodu izjavljene žalbe poduzeta je 48 dana nakon izjavljene žalbe, o čemu je sastavljena službena bilješka, dok je rješenje donio 50 dana nakon što je prema vlastitom navodu utvrdio sve relevantne činjenice. Smatra da je tuženik u procesno pravnoj konfuziji sudionika upravnog spora jer naknadu troškova po osnovu odvjetničke nagrade može imati samo odvjetnik, a ne tužitelj kao fizička osoba. Obrazlaže pravo stranke da ga u sporu zastupa odvjetnik kao i dužnost odvjetnika da pruži pravnu pomoć. Ponavlja da je zahtjev podnio Odjelu za gospodarske djelatnosti koji je nadležno tijelo za vođenje upisnika, a ovaj odjel zahtjeve tužitelja mogao je spojiti ali je samoinicijativno promijenio stvarnu nadležnost. Ne proširuje tužbeni zahtjev na odluku tuženika te potražuje trošak sastava tužbe i ovog podneska u ukupnom iznosu od 3,750 €.

4. Odredbom članka 25. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13., 85/15. i 69/22.) propisano je da je tuženik dužan

rješenje o žalbi donijeti i dostaviti stranki putem prvostupanjskog tijela najkasnije u roku od 60 dana od dana predaje uredne žalbe.

5. U konkretnom slučaju nije sporno da je tuženik o žalbi tužitelja odlučio protekom propisanog roka odnosno tijekom ovog spora. Stoga su se stekli uvjeti za primjenu odredbe članka 106. stavka 1. točke 2. u vezi odredbe članka 103. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24) odnosno uvjeti za obustavu spora.

6. Ovaj Sud je u ranije donesenim odlukama pokrenutim po tužbi tužitelja u istoj pravnoj stvari (primjerice UsII-244/2025) utvrdio da je tužitelj pokrenuo 6 upravnih sporova, sve zbog šutnje tuženika u žalbenom postupku, a povezano s brojnim zahtjevima za pristup podacima te je utvrdio da tužitelj svojim ponašanjem zlorabi procesno ovlaštenje iz kojeg razloga mu nije priznao pravo na naknadu troškova upravnog spora. U ovom sporu tužitelj nije naveo razloge koji bi bili od utjecaja na izmjenu navedenog ranije zauzetog stajališta ovog Suda zbog čega tužitelju nije priznato pravo na naknadu troškova spora.

7. Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 106. stavka 1. točke 2. u vezi s odredbom članka 103. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao pod točkom I. izreke, dok se odluka pod točkom II. temelji na odredbi članka 148. stavka 2. istog Zakona.

U Zagrebu, 26. veljače 2026.

Predsjednica vijeća
Ana Berlangi Fellner, v.r.